

korporacyjnych) stale rosła liczba podmiotów, które wyspecjalizowały się w skupowaniu obligacji, dla których upłynął termin wykupu, wobec czego wprowadzone ograniczenie będzie zapewne skutkowało poszukiwaniem rozwiązań alternatywnych, umożliwiających uzyskiwanie praw do świadczeń (np. umowy kreujące instrumenty pochodne, których instrumentem bazowym będzie obligacja, dla której upłynął termin wykupu).

Art. 9. Obligacje mające postać dokumentu

Uwagi ogólne

W art. 9 zostały określone elementy obligacji mającej postać dokumentu. Regulacja ta została umieszczona w Ustawie po artykule dotyczącym obligacji zdematerializowanych. Taka kolejność przepisów (systematyka Ustawy) nie jest przypadkowa i podkreśla dominującą obecnie rolę obligacji niemających postaci dokumentu. Jest to konsekwencja praktyki obrotu, w której coraz rzadziej emitowane są obligacje w tradycyjnej formie dokumentów.

Dokument obligacji

Obligacja mająca postać dokumentu zawiera następujące dane:

- 1) **rodzaj obligacji**;
- 2) **oznaczenie emitenta**, w tym jego nazwę (firmę) i siedzibę, a w przypadku emitenta podlegającego obowiązkowi wpisu do rejestru dodatkowo numer wpisu do rejestru;
- 3) wskazanie **adresu strony internetowej** emitenta;
- 4) wskazanie **decyzji emitenta o emisji**, a w przypadku emitenta mającego siedzibę poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dodatkowo oświadczenie o posiadaniu uprawnień do emitowania obligacji zgodnie z właściwym dla niego prawem;
- 5) **wartość nominalną i maksymalną liczbę** obligacji proponowanych do nabycia,
- 6) informację o ustanowionych lub planowanych do ustanowienia **zabezpieczeniach** wiarygodności wynikających z obligacji albo braku zabezpieczenia;

- 7) **informację o miejscu udostępnienia warunków emisji;**
- 8) **numer** kolejnej obligacji oraz **miejsce i datę** wystawienia obligacji;
- 9) **podpisy** osób upoważnionych do zaciągania zobowiązań w imieniu emitenta (podpisy mogą być odtworzone mechanicznie).

Dostarczenie w treści obligacji podstawowych informacji o emisji ma służyć ochronie interesów obligatariuszy. Należy podkreślić, że wymienione elementy obligacji mają charakter obligatoryjny i są niezbędne dla jej bytu. Oznacza to, że w przypadku braku któregokolwiek z nich obligacja będzie nieważna²⁷.

Punkty 1–6 stanowią powtórzenie warunków emisji (patrz uwagi do art. 6 Ustawy).

Przyjęcie zasady sporządzania warunków emisji w przypadku wszystkich rodzajów obligacji (również niezdematerializowanych) spowodowało, że obowiązkowym elementem dokumentu obligacji stała się **informacja o miejscu udostępnienia warunków emisji**. Dodanie tego elementu było konieczne, by kaźdoczesny obligatariusz wiedział, gdzie może znaleźć warunki emisji obligacji, opisujące szczegółowo świadczenia emitenta wynikające z obligacji, w tym ich wysokość oraz termin, miejsce i sposób ich spełniania. Warto przy tym podkreślić, że wymienione dane dotyczące opisu świadczeń nie muszą znaleźć się na samym dokumencie obligacji. Zapewnienie obligatariuszom możliwości potwierdzenia aktualnej treści warunków emisji jest istotne również wobec dopuszczalności przeprowadzenia zmian warunków emisji, które mogą skutkować zmianą elementów zamieszczonych w dokumencie obligacji (szerzej patrz uwagi do art. 10 Ustawy). Jeżeli jednak dokument obligacji nie został unieważniony w trybie art. 10 Ustawy (tj. z powodu zmiany warunków emisji), a treść obligacji wyrażona w dokumencie okazałaby się sprzeczna z warunkami jej emisji, pierwszeństwo należy przyznać treści dokumentu obligacji²⁸.

Punkty 8 i 9 dotyczą kwestii formalnych i nie budzą wątpliwości.

²⁷ L. Sobolewski, *Ustawa o obligacjach. Komentarz*, C.H.Beck, Warszawa 1997, s. 55. W późniejszej publikacji ([w:] S. Włodyka (red.), *Prawo Gospodarcze i Handlowe, Tom 4*, s. 402) tenże autor wskazuje jednak, że teza ta nie jest oczywista w świetle potrzeb praktyki.

²⁸ L. Koziorowski, M. Stępniewski, *Ustawa o obligacjach po nowelizacji*, PPW nr 1/2000, s. 25.